

1. neděle adventní A

Víte, jaký je nyní čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probít ze spánku. (Řím 13,11)

První čtení

Izaiáš 2,1-5

Obsah vidění Izaiáše, syna Amosova, o Judovi a Jeruzalému. Stane se v posledních dnech: Pevně bude stát hora s Hospodinovým domem na vrcholu hor, vyvýšena nad pahorky. Budou k ní proudit všechny národy, budou k ní putovat četné kmeny a řeknou: "Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách!" Ze Siónu vyjde nauka, z Jeruzaléma Hospodinovo slovo. Soudit bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že zkusí své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože. Nezdvihne již meč národ proti národu, válce se již nebudou učit. Jakubův dome, vzhůru, choďme v Hospodinově světle!

Druhé čtení

Římanům 13,11-14

(Bratři a sestry!) Víte, jaký je (nyní) čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probít ze spánku. Neboť nyní je nám spása blíže než tehdy, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje světla. Vedme počestný život jako ve dne; ne v hodováních a pitkách, ne v necudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti.

Evangelium

Matouš 24,37-44

Ježíš řekl svým učedníkům: "Až přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době před potopou (lidé) jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak to bude, až přijde Syn člověka. Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat,

druhý ponechán; dvě budou mlít na obilném mlýnku: jedna bude vzata, druhá ponechána. Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete."

K zamyšlení

Opět jsme se ocitli na prahu nového liturgického roku. Z jednoho ukončeného církevního roku přecházíme do nového, který začíná adventem, obdobím příprav na největší církevní svátek.

Přechodná období jsou vždy nejistá a namáhavá – jsou to období, ve kterých již to staré neplatí a to nové je ještě neznámé. A proto jsou tato období tak nejistá.

Přechodná období jsou ale také časem, ve kterém nejsme ponecháni nečinnosti, ale který nám otevírá šanci přijmout toto období tak, aby se nám na naší cestě k cíli stalo oporou. Adventní doba je časem, ve kterém velmi jasně světlo a život poráží temnotu. Adventní liturgie nás zve k tomu, abychom věřili Božímu příslibu života, abychom ho přijímali s radostí a cvičili se v neustálém zpřítomňování Jeho spásonosného příchodu. Velmi zřetelně o tomto Shalom, o této touze po pokoji, o této nekonečné harmonii mezi stvořitelem a stvořením dnes hovoří první čtení.

Lidé žijící v prvních stoletích byli tak moudří, že spojovali toto přípravné období s postem, modlitbou a dobrými skutky – a to ne kvůli askezi jako takové, ale jako pomoc k vnitřnímu usebrání a větší radosti. V dnešní době nám hrozí nebezpečí, o kterém hovoří evangelium: jsme tak zabraní do vlastních životních plánů, jsme lehkomyšní, věříme sami sobě, že nás ani nenapadne, jak jsme "otupělí", zapomínáme na základ našeho života, na "ostrážitost", na postoj být radikálně "obrácení k Bohu" ve všech věcech a zkušenostech našeho života. Evangelium nám důrazně připomíná v obrazech o ponechání jednoho a přijetí druhého, že se nepočítá to vnější, které zdánlivě vypadá stejně, nýbrž vnitřní postoj milující pozornosti, hledání a vnímání Božích stop v našem životě. Právě adventní doba je bohatá na symboly, které nás mohou podporovat v hledání nové orientace a obrátit nás k jednomu opravdovému a smysluplnému životu. – Se svou symbolikou světla uprostřed tmavé zimy na severní polokouli země je adventní doba obdobím útěchy a příslibení.

– Advent je dobou aktivního očekávání a vyžaduje připravenost přerušit naši každodennost, abychom se mohli připravovat na něco nového, co má přijít.

– Advent je doba, která přináší nejistotu, je to doba, kdy přehodnocujeme a zkoumáme své životní struktury a vztahy. Co se v tomto období konkrétně děje s lidským bytím?

– Advent se svým symbolem cesty je časem odchodu, změny s pozváním odložit naše těžkosti, opustit strnulé cesty a vydat se nově na cestu... směrem k Bohu.

Adventní doba je šance – šance přerušit, vyhnout se námahám každodennosti, všednosti, našim životním návykům. Přijměme na rozhraní této doby osvobozující poselství adventu: smíme vyjít z koloběhu tlaku, smíme se nechat uzdravit. Tvrdá půda našeho bytí se může opět stát propustnou, může nabídnout ochranu pro nový plodný život.